

M 305 210

Kamila Skopová

STARÁ ŘEMESLA

aneb
O činnostech
zapomenutých
a mizejících

• • • •

LAZEBNÍK a BRADÝŘ

O čistotu a upravenost těla pečovali v minulosti lazebníci a bradýři. Lazebník byl buď vlastníkem lázni, nebo pronajímatelem obecní lázně. Lázně byly koncipovány jako očista potná, tedy jakási obdoba finské sauny. Druhá část byly koupele ve vodě. V potné lázni se rozpálené kameny polévaly vodou a vzniklá horká pára očišťovala tělo vyvoláním nadměrného pocení. Lázeňští pomocníci podpořili prokrvení těla ještě šleháním březovými metličkami. Ve vodní lázni pak seděli hosté v oválných dřevěných drezech, které byly zčásti zakryty dřevěnou deskou, aby teplá voda tak rychle nestydla.

Součástí péče o hosty bylo také podávání nápojů a občerstvení. Zlé jazyky tvrdily, že ženská obsluha v lázních obšťastňovala hosty i jinak. Ale ono se toho namluví...

Lazebník zastal také menší chirurgické úkony, pouštění žilou, sázení baněk, otevírání vředů apod. K těmto operacím sloužila

samostatná místnost, plná nejrůznějších „instrumentů“. Zde se také holilo a stříhalo, což zastával specialista, bradýř. Jiná místnost sloužila jako šatna.

Bradýři se někdy osamostatnili a zařídili si vlastní provozovnu, holičství, kde se

zaměřili pouze na úpravu vlasů a vousů. Ale uměli i tu drobnou chirurgii. A podobně jako apatykáři znali všechny klepy ze širokého okolí a zastávali často funkci jakýchsi dohazovačů. Vývěsním štítem bradýřů byla mosazná miska na roztírání mýdlové pěny.

